

РЕШЕНИЕ

№ 394

гр. Варна, 25.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
като разгледа докладваното от Даниела Ил. Писарова Търговско дело № 20223100900183 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по гл. XXXII /Търговски спорове/ на ГПК.

Производството е образувано по искова молба на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, София, чрез представляващия директор В.П., срещу БУЛМИНЕРАЛ АД /в н./, ЕИК 203107778, Варна и синдика на дружеството в несъстоятелност Я. Н. С., за установяване съществуване вземане на ищеца в качеството му на кредитор в производството по несъстоятелност, **в общ размер от 11 243.10 лева**, от които 8 508.72 лева – главници и 2 734.38 лева – лихви, начислени до 26.11.2021г., включени в допълнителен списък №2 на неприети вземания на кредитори на дружеството.

В исковата молба се претендира, че с решение от 27.02.2018г. по т.дело №1271/2016г. по описа на ВОС съдът е открил производство по несъстоятелност срещу БУЛМИНЕРАЛ АД като решението е вписано на 27.02.2018г. в ТР. Твърди се, че на 29.12.21г. по партидата на дружеството е обявен списък №2 с неприети вземания на кредитори, в който са включени и предявените от НАП в молба от 01.12.19г. публични вземания до посочения по-горе размер.

Твърди се подадено възражение срещу неприетите вземания и постановено по същото определение от 08.03.2022г., с което възражението е оставено без уважение, а с определение от същата дата е одобрен списък на приетите вземания, в който не са включени публичните вземания на НАП. Това определение е било вписано в Търговски регистър по партидата на длъжника на 09.03.2022г. Горното се твърди, че обуславя интерес от иска с правно основание чл.694 ТЗ.

Твърди се, че претендираната по този ред главница в размер на 8 508.72 лева е формирана от вземания за данъци, определени въз основа на декларации по ЗДДФЛ – декларации за месеците от 07.2018г. до 10.2018г. вкл. както и декларации за м.01.2019, м.02.2019г. и 04.2019г. Задълженията са подлежали на изпълнение съгласно чл.105 от ДОПК. Твърди се, че като е подало декларации, представляващи частни свидетелстващи документи, които съдържат неизгодни за дружеството факти, последното е признало размера

на задълженията.

Освен данъчните задължения предявената от кредитора главница включва и осигурителни задължения по КСО, определени въз основа на декларации обр.6 за месеците март 2018г. до октомври 2018г. вкл. както и за м.12.2018г. и м.01.2019г. Аналогично на данъчните задължения, ищецът твърди, че с подаване на декларациите длъжникът е признал съществуването и размера на задълженията си по чл.4 КСО.

Съгласно чл.175 ДОПК се твърди, че върху неплатените в срок публични задължения се дължи лихва в размер, определен със Закон за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, а именно законна лихва – основният лихвен процент плюс 10 пункта. Такова правило е закрепено и в чл.113 от КСО. Тъй като декларациите са подадени от надлежно легитимирани лица, представляващи длъжника, синдикът не е имал основание да откаже приемането им, респ. включване в списъка на неприетите вземания.

В изпълнение на дадени от съда указания с разпореждане рег.№625/27.04.2022г. ищецът е уточнил с молба от 04.05.2022г. предявените по този ред претенции, както следва: претендират се 1 371.88 лева главници, основани на ЗДДФЛ и подадени декларации обр.6 от задълженото лице както и лихви в размер на 414.89 лева, или общо 1 786.77 лева; по КСО се претендира 7 136.84 лева главница както и лихви в размер на 2 319.49 лева или общо 9 456.33 лева. Уточнени са обективно кумулативно съединените претенции до общо посочен размер от 8 508.72 лева – главници и в размер на 2734.38 лева - лихви. /вж.молба на л.55/

Съдът приема, че с постъпилата уточняваща молба своевременно е отстранена нередовността на исковата молба.

Съдът не констатира друга нередовност като приема, че искът с правно основание чл.694, ал.2, т.1 ТЗ е предявен в преклузивния срок по чл.694, ал.6 ТЗ, на 23.03.2022г., считано от вписване/обявяване определението за одобряване на списъка /в който не фигурира вземането на НАП/. Предявеният иск е процесуално допустим с оглед предявеното вземане и отхвърляне на възражението на кредитора срещу същото.

Няма постъпил отговор както от синдика на дружеството Я. С., така и от длъжника Булминерал АД /в н./, на което редовно са връчени книжата по делото чрез прилагане фикцията на чл.50, ал.2 ГПК.

В съдебно заседание кредиторът НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ поддържа исковете чрез ю.к.Цв.К..

Синдикът не изразява становище по предявените с исковете претенции. С молба от 13.06.2022г. е заявил единствено, че поддържа становището си, депозирано по т.дело 1271/2016г. на ВОС във връзка с възражението на НАП по чл.692 ТЗ, като счита претенцията за неоснователна. /л.83/

В съдебно заседание не се явява представител на ответното дружество и не се изразява становище по същество.

Съдът, въз основа на твърденията на ищеца и събраните в хода на производството доказателства, по вътрешно убеждение и съобразно приложимите нормативни актове, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявени са обективно съединени искове от НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ срещу БУЛМИНЕРАЛ АД /в н./ ЕИК 203107778, Варна при задължителното участие на синдика на ответното дружество Я. Н. С., за установяване съществуването на предявени в производството по несъстоятелност публични държавни вземания в размер на **общо 11 243.10 лева**, от които 8 508.72 лева – главници и 2 734.38 лева – лихви, начислени до 26.11.2021г., включени в допълнителен списък №2 на неприети вземания на кредитори на дружеството, съставени от дължими данъци и дължими задължителни осигурителни вноски съгласно ЗДДФЛ и КСО, конкретизирани като: 1371.88 лева главници, основани на ЗДДФЛ и подадени декларации обр.6 от задълженото лице както и лихви в размер на 414.89 лева,

или общо 1786.77 лева; по КСО се претендира 7136.84 лева главница както и лихви в размер на 2319.49 лева или общо 9 456.33 лева, или кумулативно съединените претенции възлизат на общо посочения размер за главница 8 508.72 лева и 2 734.38 лева – мораторни лихви. Исковете попадат в правната квалификация на чл.694, ал.2, т.1 ТЗ.

Няма безспорни факти и обстоятелства предвид липсата на постъпили отговори от синдика и длъжника, поради което не е осъществена и двустранна размяна на книгата.

В тежест на ищеца е да установи предпоставките на предявените вземания, а именно – тяхното основание и размер както и възникването на акцесорното задължение за лихви върху претендираните главници. В тежест на ответника е да установи възраженията си срещу вземанията както и плащане и/или погасяване с друг способ.

Съдът намира, че исковете са предявени от легитимиран кредитор в производството по несъстоятелност НАП, с прието вземане, чрез надлежно упълномощен процесуален представител, в преклузивния срок съгласно чл.694, ал.1 ТЗ, видно от пощенското клеймо на придружаващия исковата молба пощенски плик от 23.03.2022г., считано от обявяване на определение №260151/08.03.2022г. по чл.692, ал.4 ТЗ в ТР – на 09.03.2022г. /и определение №260155/08.03.22г./ за одобряване на допълнителен списък №4 и изменение на допълнителен списък №2 с вземания по чл.688 ТЗ. Исковете са подадени пред компетентния съд.

Вземанията са предявени от НАП в срока по чл.688 ТЗ с молба вх. №271199/07.12.2021г., подадени още на 01.12.2021г., видно от т.дело №1271/2016г. на ВОС. Част от предявените вземания са били приети от съда по реда на възражението по чл.692 от ТЗ в списъка на приети вземания /допълнителен списък №2/, но за процесните е налице постановено определение на съда по т.дело 1271/2016г. на ВОС от 08.03.2022г. , с което не е уважено подаденото от кредитора възражение срещу неприемане на вземанията. Горното сочи допустимостта на предявените икове.

Действително, задълженията спрямо НАП по ЗДДФЛ и КСО са определени въз основа на подадени от данъчно-задълженото лице декларации обр.6, които имат установително /не конститутивно действие/. Същите не са оспорени от ответника. Спрямо възникването на процесните задължения и настъпване на тяхната изискуемост от значение са съответните материалноправни разпоредби от специалните нормативни актове ЗДДФЛ и КСО /съотв.чл.42 ЗДДФЛ и чл.4 и чл.7 от КСО/ във вр.с чл.105 ДОПК. Процесните вземания, обосновани като задължения за ДОД и ДОО, са публични вземания съгласно чл.162, ал.2 ДОПК. Именно поради това, в полза на кредитора НАП съществува правомощия за предявяването им в производството по несъстоятелност, без значение дали са установени с акт за установяване на публично задължение или ревизионен акт. При липса на спор относно заявените от задълженото лице размери на задълженията, за установяването им не е необходима санкция на публичния орган. Удостоверените в декларации обр.6 задължения на търговеца са установени и посредством изслушаната ССЕ.

По делото са представени Справка за размера на публичните задължения на Булминерал АД както и разпечатки от подадените декларации обр.6 от страна на данъчно-задълженото лице за процесните периоди по цитираната молба за предявяване на вземанията от 01.12.2021г. Представена е и втора справка за публични задължения на длъжника, в която са отразени както подадените декларации обр.6 за периода ян.2018г. – до м.02.2019г. и протоколите, изготвени от НАП за приемане на декларациите. Съобразно справката се съдържат и данни за лицето, което е подало процесните декларации. /вж.л.19 по делото и сл./ Процесните декларации са подадени в периода 23.02.18г. до 19.03.2019г. по Интернет с КЕП на Ф.Г.Н.

Съгласно подадено пред НАП заявление от 16.02.2018г., Ф.Н.а като управител на Финанс одит консулт 2002 ООД, е декларирали наличието на упълномощаване и ползване на адм.услуги пред НАП чрез КЕП, от името на БУЛМИНЕРАЛ АД, представлявано от Й.

К.. Такова заявление е подадено и на 31.10.2018г. от същото лице, видно от приложено второ заявление. /л.26/Към тези документи са представени уведомления за упълномощаване, оттегляне на упълномощаване и промяна на ел.адрес от 16.02.2018г. и от 31.10.2018г. за действия пред НАП от страна на данъчно-задълженото лице Булминерал АД чрез Финанс одит консулт 2002 ООД, представлявано от Ф.Н.а, подадени от изрично упълномощено лице Силвия С.а, съгласно приложено пълномощно /л.31/ Съдът констатира, че към посочените дати на упълномощаване, представляващ длъжника е бил Й. К., вкл. до постановяване на решението по чл.710 ТЗ по т.дело 1271/2016г., на 15.03.2019г., с вписване в ТР на 18.03.2019г.

Въз основа на изслушаната по делото ССЕ /л.96 и сл./, която съдът кредитира като компетентно дадена, се установява, че въз основа на подадени от данъчно-задълженото лице БИЛМИНЕРАЛ АД декларации обр.6 пред НАП, длъжникът дължи за периода март 2018г. до април 2019г. осигурителни вноски по КСО в размер на 7 136.84 лева както и ДОД в размер на 1371.88 лева, или общо главници в общ размер от 8 508.72 лева. В т.2 вещото лице посочва и изчислена лихвата за забава върху посочените публични задължения като посочва и началната дата на изпадане в забава /т.е. изискуемостта на плащанията/ до 26.11.2021г. – лихвите върху данъчните задължения възлизат на 414.88 лева, а върху осигурителните вноски – 2319.28 лева, или общо 2 534.16 лева. За периода април 2019г. са начислени лихви върху ДОД в размер на 215.71 лева до 31.05.2019г. като е констатирано заплащане на тази дата на цялата главница като остават дължими единствено лихвите в размер на 0.24 лева. Това е единственото плащане за процесните публични задължения, което е констатирано от вещото лице и отразено в заключението.

Въз основа на събраните доказателства съдът достига до извод за основателност на предявената по реда на чл.694 ТЗ претенция за дължими публични задължения с основание ДОД и осигурителни вноски за посочения в исковата молба период. В тежест на ответника и синдика се явява тежестта за установяване подаването на други, декларации обр.6 за установяване на процесните задължения от данъчно-задълженото лице /ако се твърди несъответствие с отразените данни в приложените към исковата молба/ и съответно погасяването им. Освен това, за задължения, възникнали след РОПН, каквито са процесните, извършени плащания от длъжника не могат да бъдат отнасяни за погасяване на стари задължения в противоречие с чл.639 ТЗ. Не се установява да е извършено плащане на декларираните от самия длъжник главници, евентуално пренасочването им към други, стари задължения. Такива констатации не са направени от вещото лице по изслушаната ССЕ. Горното е във връзка и със становището, че след назначаването на синдика като орган в несъстоятелността и след встъпването му /след април 2018г./, органите на длъжника продължават да изпълняват функциите си, макар под надзора на синдика. Същевременно, правомощията на органите и дейността на търговеца са прекратени с решението по чл.710 ТЗ, вписано по партидата на същия на 18.03.2019г. Процесният период – най-късно до април 2019г. по декларация обр.6 за ДОД, попада в периода на запазване функциите на органите на длъжника редом с тези на синдика. Поради това, съдът намира, че приложените доказателства за упълномощаване от законния представител на длъжника Й.К., на счетоводна кантора и конкретни физически лица за подаване на ел.документи пред НАП, установяват наличието на валидно учредена представителна власт спрямо данъчно-задължения за тези лица, пред съответния публичен орган. Освен това, последната декларация обр.6, подадена след прекратяване на правомощията на органите на длъжника с решение от м.март 2022г., а именно декларация обр.6 с №...78340/27.05.2019г., се установява, че е заплатена като по същата се дължи за процесния период единствено лихва от 0.24 лева, която остава непроменена поради пълното погасяване на главницата. С оглед на горното, съдът намира иска за доказан и поради това основателен.

Поради изложеното, дължимата за производството държавна такса следва да бъде възложена в тежест на масата на несъстоятелността до размера от 112.43 лева, на основание

чл.694, ал.7 от ТЗ. В полза на ищеца се следва на основание чл.78, ал.8 ГПК ю.к.възнаграждение в размер, определен от съда на 100 лева съгласно чл.25 от НПП.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че в полза на ищеца НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ, София, представляван от Директор Дирекция „Държавни вземания“ В.П., съществува вземане от длъжника БУЛМИНЕРАЛ АД /в н./, ЕИК 203107778, Варна, за публични задължения в общ размер от **11 243.10 лева**, от които 8 508.72 лева, представляващи главници: главници по ЗЗДФЛ /за ДОД/, в размер на 1371.88 лева, за периоди: м.07.2018г. - м.10.2018г.; за м.01, м.03 и м.04.2019г. както и главници по КСО /за осигурителни вноски/, в размер на 7136.84 лева, за периода м.03.2018г. до м.05.2018г.вкл., м.07.2018г. до м.10.2018г. вкл., м.11.2018г. и м.01.2019г. както и лихви общо в размер на 2 734.38 лева върху отделните главници, начислени до 26.11.2021г., включени в допълнителен списък №2 на неприети вземания в производството по несъстоятелност по т.дело №1271/2016г. на ВОС, ТО, предявени в срока по чл.688, ал.3 ТЗ, на основание чл.694, ал.2, т.1 ТЗ.

ОСЪЖДА масата на несъстоятелността на БУЛМИНЕРАЛ АД /в н./, ЕИК 203107778, Варна, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВОС дължима за производството държавна такса в размер на 112.43 лева, на основание чл.694, ал.7 ТЗ и чл.78, ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА масата на несъстоятелността на БУЛМИНЕРАЛ АД /в н./, ЕИК 203107778, Варна, да заплати на НАП ю.к.възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл.78, ал.8 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 2 седмичен срок от обявяването му на страните с въззивна жалба пред Апелативен съд –Варна.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____